

Chris Samy

Fericirea este o definiție personală

POEZIE

Ediție revăzută și adăugită

Libris
EDITORIAL
Respect pentru oameni și cărți

Cearcănele înțelepciunii

Era odată un atom ce s-a trezit moleculă,
Stupidă senzație să vrei să evadezi din celulă!
Vreau să știu tot,
Cu cât farmec ascultând apoi pe cel care explică nimicul.

Să pândești după deal când răsare răspunsul
Întâmplându-se foarte rar întrebarea s-apună.
O vorbă auzi și lumea îți pare
Atât de rea, atât de bună, atât de nebună.

Orologiul orgoliului ticăie sec,
În puțurile posesiilor simt că mă-nec.
Să vină sonderii să-mi proiecteze supape,
Am vârsta aceea când iau mințile
Celor care-mi ascultă cântarea din ape.

Niciodată mulțumirea nu s-a ridicat la nivelul cererii
Și asta pentru că
Egalitatea sălășluiește în cărți.
Opera nu este trupul ispitei
Ci nevoia însetatului de simțire.

Tăcerea spune atât de multe pentru că
Este singura care poate fi interpretată în toate felurile.
Capriciul este trăsătura de bază a femeii
Pentru că în el se vede fiecare bărbat
Așa cum vrea să fie și nu este.

Calitățile lutului

Când vrei întinzi mâna și poți
Când simți deschizi gura și spui
Când nu dai te opintești să deschei
Când ai lumea în cap îți vine să-ți iei!

Se înmoaie, se crapă,
Poate fi abandonat și nu se-mputinează.
Dumnezeu ne-a croit din lut
Și asta ne avantajează.

Orice poți doar să vrei
Orice simți în serios de te iei
Orice deschei numai să dai
Nici o lume nu recunoaște ce ai.

Nedospitele spaime

Măsura este instrumentul prin care
Verticalul și orizontalul nu devin gemeni.
Mă ridic dorind, mă aplec suportând
Și niciodată cioburi nu ajung pe pământ.

Uneori, oboseala mă împinge să fac cuceriri
Când, aiurea, se întâmplă, odihna să atrofieze simțiri.
Prea des: Este omenesc!
Motivând derapaje.

De ce m-aș mai întreba, de ce mi-aș mai răspunde,
Când, pot atât, să privesc.
Ceea ce nu inventezi nu te subjugă.

Ce pierde grăbitul, ce nu știe chibzuitul
Poate spune într-un singur surâs aiuritul.
Precaut să sufăr, n-am argumente să mă eliberez
Îndestulat fiind fără cântar, n-am chei să păstrez.

Urlă sau tace, fiecare poartă în sine un hotar.

De la minut la mormânt

Cel care se rănește învață să ocolească,
Contestând mărimea răsplății care i se cuvine.
Circumstanțe atenuante nu pot reda firului cursivitatea
Pot șterge lacrimi, dar nu le pot anula izvorârea.

Poate dacă Adam ar fi recunoscut, asumându-și greșeala
Piatra funerară era alta.

Perpetuarea greșelii devine calendar.
Ce este iertarea în dimensiunea repetării?
Mulți caută, se zbat, constată, schimbă
Inepuizabil: ai o răspundere pentru partea ta de cer!

Eu și cu mine

De ce îmi este frică?
Pentru că...

Cât de repede mă adaptez?
... căutând argumente ...

Când fac schimbări?
... atunci.

Ce vreau?
Să fiu...

Cine mă face fericită?
... și ...

Ce îmi asum?
Cred...

Cunosc destinația?
... de ...

Cum pun în valoare?
Dacă...

Ce resping?
... în ...

De ce renunț?
Pentru că...